

ความต้องการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารของสถานประกอบการธุรกิจสปา และนวดไทยในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

Needs for Improvement of Japanese Language Skills for Communication of Thai Spa and Massage Business in Muang District, Chiang Rai Province

ชิตชนก เทพบัณฑิต^{1*}

Chidchanok Thepbundit^{1*}

Received: January 21, 2021; Revised: April 10, 2021; Accepted: April 26, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความต้องการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารของสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย และเพื่อศึกษาความต้องการด้านเนื้อหาภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารสำหรับสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย กลุ่มเป้าหมายในการศึกษาคือ สถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำนวน 20 แห่ง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถามความต้องการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารของสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทย สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่าสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทยในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงราย มีความต้องการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$) และสามารถจำแนกความต้องการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นออกได้เป็น 4 ทักษะดังต่อไปนี้ ความต้องการทักษะด้านการฟัง ($\bar{x} = 4.55$) ความต้องการพัฒนาทักษะด้านการพูด ($\bar{x} = 4.50$) ซึ่งทั้งสองทักษะนี้มีความต้องการพัฒนาทักษะในระดับมากที่สุด ความต้องการพัฒนาทักษะด้านการอ่านและการเขียนอยู่ในระดับมากคือ ($\bar{x} = 3.45$) และ ($\bar{x} = 3.10$) ด้านเนื้อหาการสื่อสารที่ต้องการพัฒนาคือ 1) การกล่าวพักทายผู้มาใช้บริการนวดไทย หรือ สปา 2) การให้ข้อมูลการนัดเฉพาะจุด 3) การถามตอบเกี่ยวกับค่าบริการ 4) การชักชวนให้ใช้บริการ 5) การบอกให้ปฏิบัติตัวขณะรับบริการ 6) ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับภาษาญี่ปุ่น 7) การนัดหมายเวลาในการใช้บริการ

คำสำคัญ: จังหวัดเชียงราย ทักษะการสื่อสาร นวดไทยและสปา ภาษาญี่ปุ่น

¹ อาจารย์ สาขาวิชาภาษาเอเชียตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย Faculty of Humanities Chiang Rai Rajabhat University

*Corresponding author e-mail: Thepbundit4748@gmail.com

Abstract

The objectives of this research were to analyze needs for Japanese communication skills improvement and contents of lessons needed by Thai spa and massage business in Muang District, Chiang Rai Province. The samples were 20 Thai spa and massage places in Muang District, Chiang Rai Province. Data were collected through a set of questionnaire and analyzed using descriptive statistics such as mean values, and standard deviation. The findings showed that the needs in developing Japanese communication skills of Thai spa and massage businesses in Muang District, Chiang Rai Province were very high (\bar{x} = 4.20, S.D.= 0.77). With regards to the needs for the improvement of the 4 language skills; the needs for improvement of listening skills and speaking skills were found to be at a very high level with the average scores of 4.55 and 4.50, respectively. Furthermore, needs for enhancing listening and speaking skills were at a high level with the average scores of 3.45 and 3.10, respectively. Moreover, language contents requested by the participants were 1) greeting customers, 2) giving information for specific areas of massage, 3) asking and answering about the service prices, 4) inviting customers, 5) giving instructions to customers during service, 6) learning basic Japanese, and 7) making appointments.

Keywords: Chiangrai Province, Communication Skills, Thai Massage and Spa, Japanese Language

บทนำ

ในปี พ.ศ. 2560 World Economic Forum : WEF ได้จัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยอยู่อันดับที่ 32 จาก 137 ประเทศ สำหรับประเทศไทยแล้วหนึ่งในภาคธุรกิจการท่องเที่ยวที่มีส่วนแบ่งทางการตลาดท่องเที่ยวมากคือ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) โดยข้อมูลจาก Global Wellness Institute ระบุว่าปี พ.ศ. 2560 มูลค่าตลาดการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพของประเทศไทยมีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ 13 ของโลก สามารถสร้างรายได้ไม่ต่ำกว่า 100,000 ล้านบาท และมีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาใช้บริการกว่า 9.7 ล้านครั้ง (ผู้จัดการ 360, 4 มกราคม 2019) โดยกิจกรรมสปาหรือนวดไทยเองก็เป็นหนึ่งในกิจกรรมภายใต้การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

การให้ความสำคัญและตระหนักถึงอัตราการเติบโตของธุรกิจสปาและนวดไทยภายใต้การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพควรให้มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาศักยภาพและยกระดับมาตรฐานแรงงานสถานประกอบการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันการพัฒนาศักยภาพของธุรกิจสปาและนวดไทย เพื่อให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาศักยภาพสปาและนวดไทยพบว่า ปัญหาที่พบสำหรับกิจการสปาและนวดไทยเป็นปัญหาด้านการสื่อสารภาษาต่างประเทศในการปฏิบัติงาน ในกรณีที่ผู้เข้ารับบริการเป็นชาวต่างชาติ (ชูสิมา พนมศักดิ์, 2549; นาถฤดี มณีเนตร, 2549) ในขณะที่ผู้รับบริการชาวต่างชาติเองก็มีความคาดหวังต่อทักษะการสื่อสารภาษาต่างประเทศของผู้ให้บริการและสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทย (จิตต์โสภณ มีระเกตุ, 2559) เช่นเดียวกับงานศึกษาของศุภนิษฐ์ เหมะวรรณ (2545) ที่ระบุว่านักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นคาดหวังให้ผู้ให้บริการอย่างพนักงานนวดแผนไทยมีความสามารถในการอธิบายวิธีปฏิบัติตัวและเทคนิคในการนวดได้ นอกจากนี้ยังมีการเสนอแนวทางการพัฒนาธุรกิจสปาและนวดไทย ว่าหากต้องการยกระดับความสามารถทางการแข่งขันในระดับสากล จำเป็นต้องพัฒนาทักษะความสามารถของบุคลากร ผู้ให้บริการควรมีความสามารถในการสื่อสารภาษาที่สองอย่างอังกฤษ และในภาษาที่สาม (Third Language) และภาษาที่สี่ (Forth language) (จุฑารัตน์ พิริยะเบญจวัฒน์, 2018)

ด้วยปัญหาการสื่อสารภาษาต่างประเทศดังกล่าว นักวิจัยได้พัฒนาแบบเรียนในการสื่อสารสำหรับผู้ให้บริการและสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทยออกมาจำนวนหนึ่ง แต่ยังคงขาดการพัฒนาในภาษาที่สาม (Third Language)

และภาษาที่สี่ (Forth language) หนึ่งในภาษาที่ควรได้รับการพัฒนาเป็นภาษาสามในการสื่อสารสำหรับสถานประกอบการ สภาและנדวตไทย นอกเหนือจากภาษาอังกฤษ และภาษาจีนแล้ว คือ ภาษาญี่ปุ่นที่มีความสำคัญไม่แพ้กัน เนื่องจาก ชาวญี่ปุ่นมีความชื่นชมและชื่นชอบเกี่ยวกับธุรกิจสภาและנדวตไทย ในประเทศญี่ปุ่นผู้ชายส่วนใหญ่ใช้บริการสภาเพื่อ ผ่อนคลายความเครียดจากการทำงาน ในขณะที่ผู้หญิงเข้ารับบริการสภาจากเหตุผลทางความงามเป็นหลัก โดยกลุ่มของ ผู้เข้ารับบริการเป็นกลุ่มของผู้สูงอายุที่อยู่ในวัยเกษียณ (กรมส่งเสริมการส่งออก, 2554)

สำหรับจังหวัดเชียงรายข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นประจำประเทศไทย ระบุว่าในปี พ.ศ. 2560 มีจำนวน ชาวญี่ปุ่นอาศัยอยู่ในประเทศไทยจำนวน 401 คน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากในปี พ.ศ. 2546 ที่แต่เดิมมีจำนวนเพียง 148 คน (Embassy of Japan in Thailand, 2561) ซึ่งจังหวัดเชียงรายเป็นจังหวัดที่มีจำนวนชาวญี่ปุ่นพำนักระยะยาวอยู่เป็นอันดับที่ สอง รองจากจังหวัดเชียงใหม่เพียงจังหวัดเดียวในเขตภาคเหนือ ซึ่งกลุ่มของชาวญี่ปุ่นที่อาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงรายส่วนใหญ่ มักเป็นกลุ่มของผู้เกษียณอายุที่เดินทางมาพำนักระยะยาวในจังหวัดเชียงราย (ชิตชนก เทพบัณฑิต, 2561) ในขณะที่ จำนวนนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นที่เดินทางมายังจังหวัดเชียงรายในปี พ.ศ. 2558 มีจำนวน 23,672 คน (กรวรรณ สังขกร และ ศันสนีย์ กระจ่างโณม, 2562) และจากการศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวของชาวญี่ปุ่นพบว่า การเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวใน จังหวัดเชียงราย กิจกรรมที่ชาวญี่ปุ่นให้ความสนใจเป็นอันดับที่สองรองจากการตีอล์ฟคือ การนวดไทย หรือ การนวดแบบ ล้านนา นอกจากนี้ชาวญี่ปุ่นยังระบุอีกว่าในขณะที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ปัญหาและอุปสรรคที่พบมากเป็นอันดับ 1 คือ อุปสรรคทางด้านภาษา และการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น (กรวรรณ สังขกร และศันสนีย์ กระจ่างโณม, 2562; จิตพิพร ศรี อารภรณ์, 2558) สำหรับชาวญี่ปุ่นการสื่อสารภาษาอังกฤษนั้นไม่ดีมากนัก ด้วยข้อจำกัดทางอายุของนักท่องเที่ยวสูงอายุ อีกทั้งภาพรวมความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของชาวญี่ปุ่นเองก็ถูกจัดให้อยู่ในอันดับที่ 49 จาก 88 ประเทศ จากการสำรวจของ English Proficiency Index (ผู้จัดการออนไลน์, 23 สิงหาคม 2562)

จากเหตุผลดังกล่าวเพื่อพัฒนาศักยภาพของสถานประกอบการธุรกิจสภาและנדวตไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ทั้งด้านภาษาต่างประเทศ ที่ไม่ใช่เพียงแต่ภาษาอังกฤษ แต่เป็นภาษาที่สามภาษาที่สาม (Third Language) หรือภาษาที่สี่ (Forth language) อย่างภาษาญี่ปุ่นเพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้กับธุรกิจสภาและנדวตไทยในจังหวัดเชียงราย และเพื่อการพัฒนาให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว แห่งประเทศไทยใน ยุทธศาสตร์ที่ 3 ว่าด้วย การพัฒนา องค์การสู่การเป็นองค์กรที่สมรรถนะสูง โดยการเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ และเพิ่มผลผลิตภาพของบุคลากร

ผู้ศึกษาทำการศึกษา “ความต้องการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารของสถานประกอบการธุรกิจสภาและ นวดไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย” ผลการศึกษารังนี้ก็จะนำไปสู่การนำผลการศึกษาไปพัฒนาต่อยอดเป็นคู่มือ สื่อสารภาษาญี่ปุ่นด้วยตนเอง สำหรับสถานประกอบการธุรกิจสภาและנדวตไทยในอนาคต ซึ่งคู่มือดังกล่าว ไม่ได้จำกัดอยู่ เพียงการใช้เพียงพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง แต่สามารถใช้อย่างเป็นมาตรฐานและแพร่หลายของกลุ่มสถานประกอบการธุรกิจสภา และนวดไทย อันจะนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ และนำไปสู่การพัฒนาบุคลากรในระดับที่เป็นสากลมากขึ้น ต่อไป

วัตถุประสงค์งานวิจัย

1. เพื่อสำรวจความต้องการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารของสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทยในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย
2. เพื่อศึกษาความต้องการด้านเนื้อหาภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารสำหรับสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทยในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

ทบทวนวรรณกรรม

ในงานศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการพัฒนาทักษะด้านภาษาต่างประเทศของสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทย โดยสามารถสรุปความได้ดังนี้ จากที่ได้เกริ่นในส่วนที่มาและความสำคัญของปัญหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของประเทศไทย โดยคณะบริหารธุรกิจมหาวิทาลัยหอการค้าไทย (The University of the Thai Chamber of Commerce, 2014) ได้ระบุว่าประเทศไทยมีจำนวนนักท่องเที่ยวกว่า 1,200,000 คนที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยเพื่อใช้บริการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและกลุ่มชาติที่มารับบริการรักษามากเป็นกลุ่มชาติอย่าง เมียนมาร์ ญี่ปุ่น ตะวันออกกลาง จีนและยุโรป การแสดงจำนวนกลุ่มนักท่องเที่ยวเช่นนี้มีความสัมพันธ์ถึงความสามารถในด้านภาษาต่างประเทศของสถานประกอบการ (อ้างใน ภานุวัฒน์ กิจเกศาเจริญ และพชชนันท์ บุญช่วย, 2561: 5)

จากงานของชูสิมา พนมศักดิ์ (2549) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ประกอบการอาชีพนวดแผนไทยต่อการปฏิบัติงานในจังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาและอุปสรรคที่ผู้ประกอบการอาชีพนวดแผนไทยต้องพบ คือปัญหาด้านการสื่อสารในกรณีที่ผู้เข้ารับบริการเป็นชาวต่างชาติ เช่นเดียวกับกับงานของ นาถฤดี มณีเนตร (2549) ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนารูทการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ : กรณีศึกษาการนวดไทยจากการศึกษาพบว่าพนักงานจำนวนร้อยละ 50 ประสบปัญหาเรื่องการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารและการบริการลูกค้า สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตภา ศรียะวงษ์ และคณะ (2559) ได้ทำการศึกษาในเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้ประกอบการอาชีพนวดไทยในจังหวัดอุบลราชธานี จากผลการวิจัยดังกล่าวผู้ประกอบการอาชีพนวดแผนไทยระบุว่า ความรู้ด้านภาษาอังกฤษที่มีทำให้เป็นอุปสรรคต่อการทำงานซึ่งอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานของภานุวัฒน์ กิจเกศาเจริญ และพชชนันท์ บุญช่วย (2561) ที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพการตลาดและความต้องการสมุนไพรไทยของธุรกิจสปา เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ที่ระบุว่าในด้านบุคลากรพบว่าในการคัดเลือกพนักงานจะคัดเลือกจากประสบการณ์ในการทำงานด้านธุรกิจสปามาก่อนและต้องมีความสามารถในภาษาต่างประเทศ

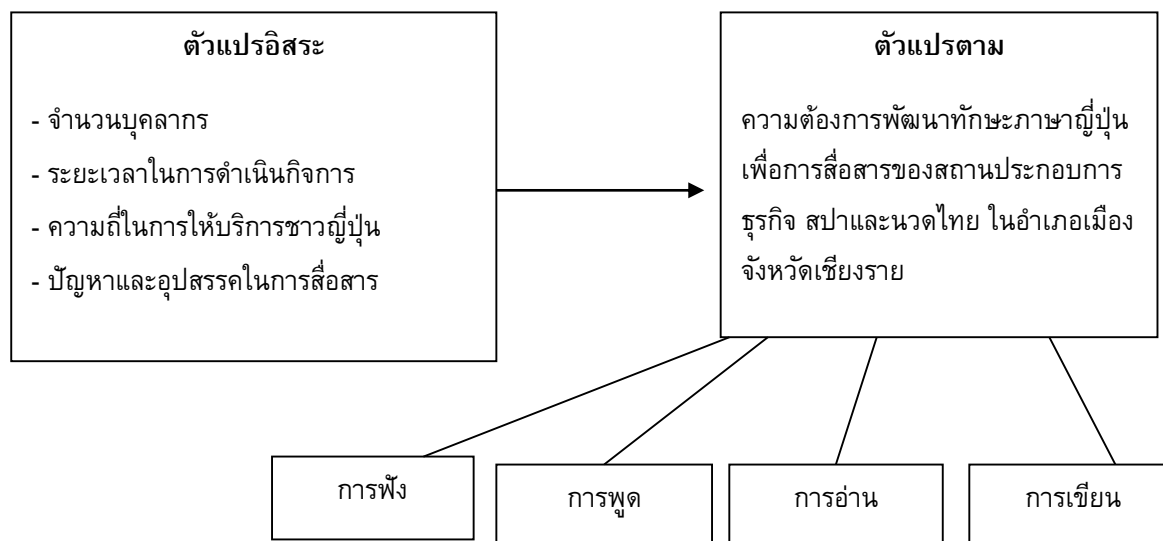
จากการทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่างานวิจัยส่วนใหญ่มักมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้ให้บริการธุรกิจนวดไทยและสปา ความจำเป็นของภาษาต่างประเทศต่อธุรกิจสปาและนวดไทย แต่อีกด้านหนึ่ง จากผลงานวิจัยของ จิตดีโสภิน มีระเกตุ (2559) คุณสมบัติอันพึงประสงค์ของนักบำบัดสปาตามความคิดเห็นของผู้บริหารธุรกิจสปา และผู้ใช้บริการชาวต่างชาติในจังหวัดชลบุรี แสดงให้เห็นถึงข้อมูลที่น่าสนใจว่า ความคาดหวังด้านทักษะการสื่อสารของผู้เข้ารับบริการชาวต่างชาติกับผู้บริหารสถานประกอบการมีความแตกต่างกัน โดยจากผลการศึกษาพบว่า ผู้เข้ารับบริการชาวต่างชาติส่วนใหญ่เป็นชาวรัสเซียที่ไม่สามารถสนทนาด้วยภาษาอังกฤษได้ ความคาดหวังในการสื่อสารภาษาอังกฤษจึงอยู่ในระดับที่แตกต่างกับสถานประกอบการ งานวิจัยชิ้นนี้แสดงให้เห็นว่าภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาที่สองนั้นมีความจำเป็นแต่ภาษาที่สามเองก็มีความจำเป็นไม่แพ้กัน

ในการศึกษาของศุภนิษฐ์ เหมะวรรณ (2545) เรื่องปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นในการเลือกใช้บริการนวดแผนโบราณในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นส่วนใหญ่ คือพนักงานนวดมีประสบการณ์ชำนาญในการนวด และพนักงานนวดสามารถอธิบายแนะนำวิธีการนวดแผนโบราณได้

สำหรับจังหวัดเชียงรายเองจากงานวิจัยของ ยูพิน มีใจเจริญ และคณะ (2550) ซึ่งทำการวิจัยเกี่ยวกับศักยภาพและความพร้อมการนวดไทยในจังหวัดเชียงราย ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการนวดไทยในจังหวัดเชียงราย มีความพร้อมในระดับสูงในการบริการ ในด้านความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติพบว่านักท่องเที่ยว มีความพึงพอใจระดับปานกลางเกี่ยวกับพนักงานนวดสามารถให้คำปรึกษาด้านการนวดแผนไทยได้ และการให้ข้อมูลแนะนำจากมัคคุเทศก์ (ยูพิน มีใจเจริญ และคณะ, 2550: 57-58)

จากประเด็นดังกล่าวอาจอนุมานได้ว่า ความพึงพอใจระดับปานกลางนั้นเกี่ยวกับการให้ข้อมูล ซึ่งอาจหมายถึงความสามารถในการสื่อสารเพื่อชี้แจงทำความเข้าใจกับนักท่องเที่ยวที่เข้ารับบริการ ด้วยเหตุนี้การพัฒนาทักษะภาษาอื่น ๆ มีความจำเป็นในการเพิ่มศักยภาพของสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทย ที่ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงจังหวัดใดจังหวัดหนึ่ง แต่เป็นภาพรวมของธุรกิจสปาและนวดไทย

กรอบแนวคิดงานวิจัย

รูปที่ 1: กรอบแนวคิดงานวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยเรื่องความต้องการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารของสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทยในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย มีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายในการศึกษา คือ สถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ที่ถูกคัดเลือกด้วยวิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 20 แห่ง

1.1 เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายแบบเจาะจงดังนี้

- 1.1.1 เป็นสถานประกอบการที่ได้รับอนุญาตจาก กองสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ
- 1.1.2 พนักงานหรือหมอนวดมีใบรับรองจาก กองสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ
- 1.1.3 มีจำนวนพนักงานหรือหมอนวดมากกว่า 5 คนขึ้นไป
- 1.1.4 เป็นสถานประกอบการที่เปิดบริการมานานกว่า 3 ปีขึ้นไป
- 1.1.5 ตั้งอยู่ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาใช้บริการ
- 1.1.6 เป็นสถานที่ที่มีการสำรวจแล้วว่ามีแนวโน้มในการต้องใช้ภาษาญี่ปุ่นในการสื่อสาร
- 1.1.7 เป็นสถานประกอบการที่มีสถานที่ตั้งชัดเจน และมีความสมัครใจในการให้ข้อมูล

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาความต้องการ และความต้องการด้านเนื้อหาภาษาญี่ปุ่น เพื่อการสื่อสารสำหรับสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย และศึกษาแนวทางในการพัฒนาคู่มือสื่อสารภาษาญี่ปุ่น ด้วยตนเองสำหรับสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทยในอนาคต

3. ขอบเขตด้านสถานที่ศึกษา ศึกษาสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ความต้องการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารของสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทย

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 การสร้างแบบสอบถามความต้องการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารของสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

4.1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจสปาและนวดไทย

4.1.2 การสร้างแบบสอบถามความต้องการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารของสถานประกอบการธุรกิจ สปาและนวดไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย โดยแบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของของสถานประกอบการ เป็นคำถามแบบสำรวจรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ความต้องการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารของสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย และความต้องการด้านเนื้อหาข้อมูลที่มีความต้องการใช้ในการสื่อสาร เป็นคำถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ (Likert Scale)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็น แสดงปัญหาหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารของสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

5.1 ผู้วิจัยสร้างและออกแบบแบบสอบถามความต้องการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารของสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ด้วยตนเองจากนั้นส่งโครงสร้างแบบสอบถาม ดังกล่าวให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

5.2 ปรับแก้แบบสอบถามตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

5.3 ผู้วิจัยเก็บข้อมูล ด้วยวิธีการแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ คือ สถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำนวน 20 แห่ง

5.4 นำข้อมูลที่ได้มาจากแบบสอบถามไปวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. ค่าเฉลี่ย (\bar{x})
2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. การพรรณนาในส่วนของ การสรุปความ

ผลการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้นำเสนอผลการศึกษา เรื่องความต้องการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารของสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคู่มือหรือสื่อเพื่อการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นด้วยตนเอง สำหรับสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทยในอนาคต อันจะนำไปสู่โอกาสทางธุรกิจที่มีกว้างมากขึ้น ซึ่งจากการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารของสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย สามารถสรุปผลได้ต่อไปนี้

จากการเก็บข้อมูลโดยแบบสอบถามสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงรายจำนวน 20 แห่ง พบว่าสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงรายที่มีจำนวนบุคลากร 5-10 คน มีจำนวน 17 แห่ง และสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ที่มีจำนวนบุคลากรมากกว่า 10 คนมีจำนวน 3 แห่ง โดยอนุมานได้ว่าโดยส่วนใหญ่เป็นกลุ่มของสถานประกอบการขนาดเล็ก

ในด้านระยะเวลาในการดำเนินการพบว่าโดยมากสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ดำเนินกิจการมาเป็นระยะเวลา 5-10 ปี จำนวน 11 แห่ง น้อยกว่า 5 ปี มีจำนวน 5 แห่ง และดำเนินการมานานมากกว่า 10 ปี มีจำนวน 4 แห่ง

ด้านความถี่ในการให้บริการลูกค้าชาวญี่ปุ่นของสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย พบว่า สถานประกอบการมีความถี่ในการให้บริการลูกค้าชาวญี่ปุ่น อยู่ในระดับน้อยจำนวน 10 แห่ง ระดับปานกลาง 8 แห่ง และอยู่ในระดับมาก จำนวน 2 แห่ง

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลความต้องการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารของสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำแนกตามจำนวนบุคลากร

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	จำนวน (N)
จำนวนบุคลากร มากกว่า 10 คน	3	0	0	0	0	3
จำนวนบุคลากร 5-10 คน	4	8	5	0	0	17

จากตารางที่ 1 พบว่าจากสถานประกอบการที่มีจำนวนบุคลากรมากกว่า 10 คน จาก 3 แห่ง ระบุว่ามีความต้องการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร ในระดับมากที่สุด ทั้งหมด 3 แห่ง และสถานประกอบการที่มีจำนวนบุคลากร 5-10 คน ระบุว่ามีความต้องการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารระดับมากที่สุด จำนวน 4 แห่ง ระดับมาก จำนวน 8 แห่ง และระดับปานกลาง จำนวน 5 แห่ง

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลความต้องการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารของสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินกิจการ

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	จำนวน (N)
น้อยกว่า 5 ปี	2	2	1	0	0	5
5-10 ปี	3	4	4	0	0	11
มากกว่า 10 ปี	2	2	0	0	0	4

จากตารางที่ 2 สามารถจำแนกข้อมูลความต้องการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารของสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทย ตามระยะเวลาดำเนินกิจการได้ว่า สถานประกอบการที่ดำเนินกิจการมาน้อยกว่า 5 ปี มีความต้องการพัฒนาในระดับมากที่สุด จำนวน 2 แห่ง ระดับมาก จำนวน 2 แห่ง ระดับปานกลาง จำนวน 1 แห่ง ดำเนินกิจการเป็นระยะเวลา 5-10 ปี มีความต้องการในระดับมากที่สุดจำนวน 3 แห่ง มากจำนวน 4 แห่ง ปานกลางจำนวน 4 แห่ง และในสถานประกอบการที่ดำเนินมานานกว่า 10 ปี มีความต้องการระดับมากที่สุด จำนวน 2 แห่ง ระดับมากจำนวน 2 แห่ง

ตารางที่ 3 แสดงระดับความต้องการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารในภาพรวม

รายการ	จำนวน (N)	\bar{x}	S.D.
สถานประกอบการมีความต้องการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร	20	4.20	0.77

จากตารางที่ 3 แสดงความต้องการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารของสถานประกอบการสปาและนวดไทย ในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงรายจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 20 แห่ง มีค่าเฉลี่ย 4.20 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.77 หรือมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4 แสดงทักษะที่ต้องการพัฒนา

รายการ	จำนวน (N)	\bar{x}	S.D.
ทักษะด้านการฟัง	20	4.55	0.60
ทักษะด้านการพูด	20	4.50	0.61
ทักษะด้านการอ่าน	20	3.45	0.69
ทักษะด้านการเขียน	20	3.10	0.64

จากตารางที่ 4 พบว่าสถานประกอบการมีความต้องการพัฒนาทักษะด้านการฟังใน ระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย คือ 4.55 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.60 ทักษะด้านการพูด ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.50 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.61 ทักษะด้านการอ่าน และทักษะด้านการเขียนอยู่ใน ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.45 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.69 และค่าเฉลี่ย 3.10 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 แสดงความต้องการด้านเนื้อหา

รายการ	จำนวน (N)	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
การกล่าวพักทนายผู้มาใช้บริการนวดไทย หรือ สปา	20	4.65	0.59	มากที่สุด
การให้ข้อมูลการนวดเฉพาะจุด	20	4.60	0.60	มากที่สุด
การถามตอบเกี่ยวกับค่าบริการ	20	4.45	0.60	มากที่สุด
การชักเชิญชวนให้ใช้บริการ	20	4.40	0.75	มากที่สุด
การบอกให้ปฏิบัติตัวขณะรับบริการ	20	4.30	0.73	มากที่สุด
ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับภาษาญี่ปุ่น	20	4.15	0.49	มาก
การนัดหมายเวลาในการใช้บริการ	20	3.95	0.65	มาก

จากตารางที่ 5 ในด้านความต้องการด้านเนื้อหาภาษาญี่ปุ่นที่ต้องการพบว่าสถานประกอบการ มีความต้องการด้านเนื้อหาตามลำดับดังนี้ 1) การกล่าวพักทนายผู้มาใช้บริการนวดไทยหรือสปา 2) การให้ข้อมูลการนวดเฉพาะจุด 3) การถามตอบเกี่ยวกับค่าบริการ 4) การชักชวนให้ใช้บริการ 5) การบอกให้ปฏิบัติตัวขณะเข้ารับบริการ 6) ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับภาษาญี่ปุ่น 7) การนัดหมายเวลาในการใช้บริการ ตามลำดับ

สรุปอภิปรายผล

จากการวิจัยในครั้งนี้สามารถสรุปได้ว่าสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทย ในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงราย ด้านข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการพบว่า สถานประกอบการฯ จำนวน 17 แห่ง มีจำนวนบุคลากรจำนวน 5-10 คน และจำนวน 3 แห่ง มีจำนวนบุคลากรมากกว่า 10 คน ในด้านระยะเวลาการดำเนินงาน สถานประกอบการจำนวน 11 แห่ง ดำเนินกิจการมาเป็นระยะเวลา 5-10 ปี จำนวน 5 แห่ง ดำเนินกิจการน้อยกว่า 5 ปี และ 4 แห่ง ดำเนินกิจการมากกว่า 10 ปี เกี่ยวกับความถี่ในการให้บริการลูกค้าชาวญี่ปุ่น พบว่าสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทยจำนวน 10 แห่ง ระบุว่าความถี่ในการให้บริการลูกค้าชาวญี่ปุ่นอยู่ในระดับน้อย รองลงมาคือ ระดับปานกลาง จำนวน 8 แห่ง และ 2 แห่ง ระบุว่าอยู่ในระดับมาก

เมื่อจำแนกความต้องการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารของสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ตามจำนวนของบุคลากรพบว่ากลุ่มของสถานประกอบการที่มีจำนวนบุคลากรมากกว่า 10 คน จำนวน 3 แห่ง มีความต้องการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00 และในกลุ่มของสถานประกอบการที่มีจำนวนบุคลากรจำนวน 5-10 คนจำนวน 17 แห่ง มีความต้องการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.94

ในขณะที่เมื่อจำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินงานพบว่า สถานประกอบการที่ดำเนินงานมาน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 5 แห่ง มีความต้องการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยคือ 4.20 ดำเนินกิจการมา 5-10 ปี จำนวน 11 แห่ง มีความต้องการใน ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.90 และดำเนินงาน มามากกว่า 10 ปี จำนวน 4 แห่ง มีความต้องการ ระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.51

ผลการวิจัยในภาพรวมสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย มีความต้องการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยคือ 4.20 ในขณะที่ทักษะที่มีความต้องการพัฒนา มากที่สุดคือ ทักษะด้านการฟัง ค่าเฉลี่ย 4.55 ทักษะด้านการพูด ค่าเฉลี่ย 4.50 ทักษะด้านการอ่านค่าเฉลี่ย 3.45 ทักษะด้านการเขียน ค่าเฉลี่ย 3.10 ตามลำดับ ผลการศึกษาดังกล่าวมีความคล้ายคลึงกับงานศึกษาของ ชูติมา อ้าทอง (2560) ที่ทำการศึกษารื่องการใช้อังกฤษสำหรับผู้ให้บริการธุรกิจสปาในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์ ในผลการศึกษา ของงานวิจัยชิ้นนี้พบว่าผู้ให้บริการธุรกิจสปา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ มีความต้องการพัฒนาทักษะการฟังและ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก เป็นอันดับแรกเท่ากัน และมีความต้องการพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียน รองลงมาตามลำดับ

สำหรับความต้องการด้านเนื้อหาที่ต้องการได้รับการพัฒนาสามารถแบ่งได้เป็น 7 ประเด็น ดังนี้

1. ความต้องการเนื้อหาในการกล่าวทักทายผู้มาใช้บริการนวดไทยหรือสปา ค่าเฉลี่ย 4.65
2. ความต้องการเนื้อหาการให้ข้อมูลการนวดเฉพาะจุด (ฝ่าเท้า, คอ บ่า) ค่าเฉลี่ย 4.60
3. ความต้องการเนื้อหาการถามตอบเกี่ยวกับค่าบริการการนวดแผนไทยหรือสปา ค่าเฉลี่ย 4.45
4. ความต้องการเนื้อหาในการซักเชิยชวนให้ใช้บริการนวดไทยหรือสปา ค่าเฉลี่ย 4.40
5. ความต้องการเนื้อหาด้านการบอกให้ปฏิบัติตัวตามขณะนวดไทยหรือสปา ค่าเฉลี่ย 4.30
6. ความต้องการเนื้อหาด้านความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับภาษาญี่ปุ่น ตัวอักษร การอ่านออกเสียง ค่าเฉลี่ย 4.15
7. ความต้องการเนื้อหาด้านการนัดหมายเวลาในการใช้บริการ ค่าเฉลี่ย 3.95

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ทำการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นปัญหาที่สถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ประสบการณ์กับการให้บริการสปาหรือนวดไทยที่ผ่านมาจาก การให้บริการลูกค้าชาวญี่ปุ่น จากการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม ในส่วนของคุณภาพในการให้บริการลูกค้าชาวญี่ปุ่นจากผลการวิจัยพบว่าคุณภาพในการให้บริการลูกค้าชาวญี่ปุ่นส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย ในขณะที่ความต้องการในการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นของสถานประกอบการอยู่ในระดับมาก ในกรณีของสถานประกอบการที่ระบุว่าคุณภาพในการให้บริการลูกค้าชาวญี่ปุ่นอยู่ในระดับน้อย ผู้วิจัยได้สอบถามเพิ่มเติมถึงเหตุผล โดยจากการเก็บข้อมูลสามารถอนุมานได้ดังนี้คือ แม้ว่าโอกาสในการให้บริการลูกค้าชาวญี่ปุ่นจะอยู่ในระดับปานกลางและน้อย แต่สถานประกอบการมีความคิดเห็นเพิ่มเติมว่าในการให้บริการลูกค้าชาวต่างชาติที่สื่อสารภาษาอังกฤษได้ไม่ดีนัก ค่อนข้างประสบปัญหาในการให้บริการ หากมีโอกาสหรือสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างง่ายได้ ก็จะเป็นผลดีต่อทางสถานประกอบการ ในปัจจุบันสถานประกอบการจำนวนหนึ่ง มีการใช้สื่อสิ่งพิมพ์อย่างใบแสดงอัตราค่าบริการที่ไม่ได้จำเพาะเพียงภาษาไทยและภาษาอังกฤษเท่านั้น ยังรวมถึงภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น และภาษาเกาหลี

เกี่ยวกับปัญหาที่พบในการสื่อสารกับผู้เข้ารับบริการชาวญี่ปุ่นจากผลการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามในตอนต้น 3 สถานประกอบการระบุว่าบุคลากรไม่สามารถสื่อสารภาษาญี่ปุ่นกับลูกค้าได้ การสื่อสารที่ไม่เข้าใจซึ่งกันและกันทำให้เสียโอกาสในการรับลูกค้า การไม่สามารถฟังสำเนียงภาษาอังกฤษของชาวญี่ปุ่นได้ การไม่สามารถรับฟังหรือเข้าใจในความต้องการของลูกค้าได้ ในสถานประกอบการบางรายระบุว่า สามารถสื่อสารได้เพียงภาษาอังกฤษกับภาษาจีน จากการระบุปัญหาที่พบในกรณีการให้บริการผู้เข้ารับบริการเป็นชาวญี่ปุ่น จะเป็นสิ่งที่สังเกตได้ว่าล้วนเป็นอุปสรรคทางด้านการใช้ภาษา การสื่อสารที่ไม่เข้าใจซึ่งกันและกัน โดยผู้วิจัยได้สรุปในภาพรวมว่าปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาในด้านไม่สามารถสื่อสารกับนักท่องเที่ยวด้วยประโยคที่สมบูรณ์ได้แม้จะใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งมีสถานประกอบการจำนวน 11 แห่ง ที่ระบุปัญหาการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นในลักษณะที่คล้ายคลึงกันประเด็นปัญหาดังกล่าวมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรวรรณ สังขกร และต้นสนีย์ กระจ่างโฉม (2019) ที่ระบุว่าอุปสรรคที่พบบ่อยของนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยว่าเป็นอุปสรรคทางด้านภาษาและการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ชูสิมา พนมศักดิ์ (2549); นาถฤดี มณีเนตร (2549) มีผลการวิจัยที่ตรงกันคือปัญหาที่พบ สำหรับกิจการสปาและนวดไทย ของประเทศไทยนั้น เป็นปัญหาด้านการสื่อสารภาษาต่างประเทศในการปฏิบัติงาน ในกรณีที่ผู้เข้ารับบริการเป็นชาวต่างชาติ จากปัญหาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงสาเหตุของความต้องการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารของสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

ข้อเสนอแนะ

ในด้านการวิจัยที่เกี่ยวกับความต้องการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารของสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทยในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. การสำรวจในกลุ่มเป้าหมายที่กว้างมากขึ้นเพื่อให้ได้รับข้อคิดเห็นที่หลากหลาย
2. การสำรวจความต้องการในครั้งนี้ ควรถูกนำไปต่อยอดและพัฒนาเป็นสื่อ หรือการอบรมเพื่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นของสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทย เพื่อการให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง
3. เนื่องจากธุรกิจสปาและนวดไทย เป็นธุรกิจที่มีความสำคัญ ควรมีการสำรวจและส่งเสริมการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารภาษาต่างประเทศที่ไม่ได้กำหนดอยู่เพียงภาษาอังกฤษเท่านั้น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ซึ่งจะไม่สามารถสำเร็จลุล่วงตามความมุ่งหมายได้ด้วยดีเลย หากขาดการส่งเสริมสนับสนุน รวมถึงความร่วมมือความอนุเคราะห์ต่าง ๆ โดยผู้วิจัยใคร่ขอขอบคุณ ผศ.ดร.สุทัศน์ คล้ายสุวรรณ ผศ.ดร.ปฏิพันธ์ อุทยานกุล และผศ.จำเริญ ฐานันดร ที่ให้ความกรุณาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาคั้งนี้ และขอขอบคุณสถานประกอบการธุรกิจสปาและนวดไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำนวน 20 แห่ง ที่ได้ให้ความกรุณาสับสนุนและอนุเคราะห์เสียสละเวลาในการให้ข้อมูลจนทำให้การทำวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ. (2554). ตลาดหลัก/Trade & Trend. ผู้ส่งออก, 24(566), 96-99.
- กรวรรณ สังขกร, และศันสนีย์ กระจ่างโฉม. (2562). *Wellness Tourism เจาะลึกพฤติกรรมและความต้องการนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ในพื้นที่ล้านนา 8 จังหวัดภายใต้โครงการหน้าต่างการท่องเที่ยวสู่ล้านนา (รายงานผลการวิจัย)*. เชียงใหม่: ศูนย์วิจัยและพัฒนาการท่องเที่ยว สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จิตภา ศรียะวงษ์, พิภูล สายดวง, และชญาณันท์ นิตกรพวงเพชร. (2562). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้ประกอบอาชีพนวดแผนไทยในจังหวัดอุบลราชธานี. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*, 7(2), 227-241.
- จิตต์โสภิต มีระเกตุ. (2559). คุณสมบัตินักบอดส่องประกายของนักบำบัดสปาตามความคิดเห็นของผู้บริหารธุรกิจสปา และผู้ให้บริการชาวต่างชาติในจังหวัดชลบุรี. *วารสารสังคมศาสตร์*, 5(2), 70-79.
- จุฑารัตน์ พิริยะเบญจวัฒน์. (2561). แนวทางการผลิตและพัฒนาบุคลากรเพื่อธุรกิจสปาไทย 4.0. *วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี*, 12(ฉบับพิเศษ), 369-407.
- ชิตชนก เทพบัณฑิต. (2561). *ปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้สูงอายุชายชาวญี่ปุ่นตัดสินใจแต่งงานข้ามวัฒนธรรมกับผู้หญิงไทย: กรณีศึกษาในจังหวัดเชียงราย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ชุตินา อ่าทอง. (2559). การใช้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้ให้บริการธุรกิจสปาในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์. ใน *การประชุมวิชาการระดับชาติ เครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ครั้งที่ 17*. (น. 1249-1258). พิษณุโลก, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ชุตินา พนมศักดิ์. (2549). *ความคิดเห็นของผู้ประกอบอาชีพนวดแผนไทยต่อการปฏิบัติงานในจังหวัดชลบุรี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- ฐิติพร ศรีอาภรณ์. (2558). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในจังหวัดเชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น. *วารสารบัณฑิตวิจัย*, 6(1), 177-184.
- นาถฤดี มณีเนตร. (2549). *การพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ: กรณีศึกษาการนวดแผนไทย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- ผู้จัดการ 360. (2562). *Wellness Tourism ยุทธศาสตร์ใหม่การท่องเที่ยว*. สืบค้นจาก <http://gotomanager.com/content/wellness-tourism-ยุทธศาสตร์ใหม่การท่องเที่ยว>

ผู้จัดการออนไลน์. (2562). ไขข้อสงสัย “ทำไมคนญี่ปุ่นพูดภาษาอังกฤษไม่ได้”. สืบค้นจาก <https://mgronline.com/japan/detail/9620000079965>

ภาณุวัฒน์ กิจเกศาเจริญ, และพสนันท์ บุญช่วย. (2561). การพัฒนาศักยภาพการตลาดและความต้องการสมุนไพรไทยของธุรกิจสปาเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (รายงานผลการวิจัย). นครปฐม: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.

ยุพิน มีใจเจริญ, วรวิวรรณ ศิริจันทร์, และนิติศักดิ์ เจริญรูป. (2550). ศักยภาพและความพร้อมการนวดแผนไทยในจังหวัดเชียงราย (รายงานผลการวิจัย). เชียงราย: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา วิทยาเขตเชียงราย.

Embassy of Japan in Thailand. (2018). Number of people staying in the state (As of October 1 of each year). สืบค้นจาก https://www.th.emb-japan.go.jp/itpr_ja/consular_zairyuto.html#調査